

ODNOSZENIE (8) *sb n*

Oba o oraz pierwsze e jasne, końcowe e pochylone.

sg N odnoszenie (2); -é (1), -(e) (1). ◇ G odnoszenia (2). ◇ A odnoszenie (1). ◇ I odnoszeni(e)m (1). ◇ L odnoszeniu (2).

Sł stp brak, Cn s.v. odniesienie, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. odnieść.

1. Zmienianie miejsca czegoś przez niesienie; reportatio Cn (1) : *Deportatio, Zánofzenie/ odnofzenie. Mącz 313d.*

2. Doręczanie, dostarczanie komuś jakiejś rzeczy [w tym: czego (2)] (3) : *DEputat w odnofzeniu tych pieniędzy ma nakładu wielkiego nie czynić SarnStat 363, 363.*

Szereg: »zwożenie albo odnoszenie« (1): Zwożenié álbo odnofzenié tych pieniędzy [...] ma byđ [...] do rąk pánów Podłkárbiów SarnStat 442.

3. Przekazywanie czyichś słów; relatio Cn (3) :

Wyrażenie: »odnoszenie odpowiedzi [do kogo]« (1): gdyż im to nie przystoi, aby IchM tak zacnych senatorow w odnoszeniu odpowiedzi swej do inych panow używać mieli. Diar 39.

a. Oskarżanie kogoś (2) :

W połączeniach szeregowych (2): SkarŻyw 206; Strzeże fię obmow/ zazdrości y odnofzenia/ ktoremi fię bráterłtwo rozrywa. SkarKaz 638b.

4. Doznawanie, doświadczanie [czego] (1) : *Ale ty niemożefz ináčzey okázác się być miłownikiem prawdziwey cnoty/ iedno odnofzeniem dla niey waśni y trudności iákieykolwiek [quam odio pro illa et acerbitate perferenda]. ModrzBaz 29.*

Cf **ODNOSIĆ**